

Sygn. akt IV U 135/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 grudnia 2014r. w S.

odwołania D. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 30 grudnia 2013 r. Nr (...)

w sprawie D. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 135/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 30 grudnia 2013 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił D. O. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, iż u wymienionego Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 6 listopada 2013 r. nie stwierdziła niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył D. O. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Podniósł, że jego stan zdrowia nie pozwala mu na podjęcie pracy (odwołanie k. 2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 6 listopada 2013 r. która nie stwierdziła u wnioskodawcy niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca D. O. dnia 15 marca 2013 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k. 1 akt organu rentowego). Ubezpieczony w okresie od dnia 02.05.2012 r. do 26 kwietnia 2013 r. uzyskiwał świadczenie rehabilitacyjne (k. 69 akt organu rentowego). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował wnioskodawcę na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 20 września 2013 r. ustalił, że wnioskodawca jest niezdolny do pracy i celowość przekwalifikowania zawodowego ze względu na niezdolność do pracy w dotychczasowym zawodzie (wypis z orzeczenia Lekarza Orzecznika z 20.09.2013 r. k.59 akt organu rentowego).

Na skutek wniesienia sprzeciwu wnioskodawca skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 6 listopada 2013 r. ustaliła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z 6.11.2013r. k. 64 akt organu rentowego).

Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 30 grudnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy D. O. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 30.12.2013 r. k. 71 akt organu rentowego).

Zespół biegłych lekarzy neurologa i ortopedy w opinii sporządzonej na zlecenie sądu rozpoznał u ubezpieczonego: stan po urazie wielomiejscowym, stan po urazie głowy z obrzękiem mózgu, stłuczenie klatki piersiowej i płuc, złamanie łopatki lewej, stan po złamaniu kompresyjnym trzonu C7, (...), (...) po leczeniu operacyjnym- wygojone bez istotnego ograniczenia sprawności ruchowej, bez objawów korzeniowych i ubytkowych z utrzymującym się zespołem bólowym. Biegli w badaniu klinicznym stwierdzili: niewielkie ograniczenie ruchomości kręgosłupa w odcinku szyjnym oraz niewielkie ograniczenie w odcinku lędźwiowym, bez objawów korzeniowych i ubytkowych, bez objawów ogniskowego uszkodzenia (...). Podali ponadto: kończyny górne i dolne symetryczne, niewielkie ograniczenie ruchomości barku lewego, funkcja chwytowa rąk prawidłowa, prawidłowa ruchomość w pozostałych stawach kończyn górnych i dolnych, funkcja podporowa kończyn dolnych prawidłowa, chód sprawny w pełni wydolny. Wynik badania T. głowy z kontrastem z 07.10.2014 r. nie wykazuje zmian ogniskowych w obrębie struktur mózgowia. Badanie R. barku lewego i łopatki wykazuje zmiany zniekształcające pourazowe łopatki po przebytym złamaniu oraz zniekształcenie pourazowe końca barkowego obojczyka bez przemieszczeń w stawie barkowo – obojczykowym. Klinicznie biegli stwierdzili w związku z powyższym niewielkie ograniczenie ruchomości barku lewego bez upośledzenia sprawności kończyn górnych. W oparciu o przeprowadzone badanie i dokumentację medyczną biegli nie stwierdzili ograniczenia sprawności organizmu ubezpieczonego mogącą uzasadniać orzeczenie niezdolności do pracy. Biegli wskazali jedynie, że przeciwskazaniem jest ciężka praca wymagająca dźwigania i stwierdzili, że ubezpieczony jest zdolny do wykonywania pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami – kierowca samochodu ciężarowego (opinia k. 10 i k. 25).

Ubezpieczony D. O. z zawodu jest murarzem i w tym zawodzie pracował do 2000 r., a następnie od 2001 r. pracował jako kierowca samochodów ciężarowych, pracował też jako pracownik produkcyjny (k.22 akt rentowych).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, obdarzonego przez Sąd wiarygodnością.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy D. O. nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który

udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania wnioskodawcy od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy u wnioskodawcy istnieje częściowa lub całkowita niezdolność do pracy. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych lekarzy: neurologa i ortopedy nie dała podstawy do ustalania, że wnioskodawca jest osobą niezdolną do pracy.

W złożonej opinii biegli lekarze rozpoznali u ubezpieczonego: stan po urazie wielomiejscowym, stan po urazie głowy z obrzękiem mózgu, stłuczenie klatki piersiowej i płuc, złamanie łopatki lewej, stan po złamaniu kompresyjnym trzonu (...) (...), (...) po leczeniu operacyjnym - wygojone bez istotnego ograniczenia sprawności ruchowej, bez objawów korzeniowych i ubytkowych z utrzymującym się zespołem bólowym. Biegli w badaniu klinicznym stwierdzili: niewielkie ograniczenie ruchomości kręgosłupa w odcinku szyjnym oraz niewielkie ograniczenie w odcinku lędźwiowym, bez objawów korzeniowych i ubytkowych, bez objawów ogniskowego uszkodzenia (...). Biegli wskazali symetryczność kończyn górnych i dolnych, niewielkie ograniczenie ruchomości barku lewego, prawidłową funkcję chwytną rąk, prawidłową ruchomość w pozostałych stawach kończyn górnych i dolnych, prawidłową funkcję podporową kończyn dolnych, chód sprawny w pełni wydolny. Wynik badania (...) głowy z kontrastem z 07.10.2014 r. nie wykazuje zmian ogniskowych w obrębie struktur mózgowia. Badanie (...) barku lewego i łopatki wykazuje zmiany zniekształcające pourazowe łopatki po przebyłym złamaniu oraz zniekształcenie pourazowe końca barkowego obojczyka bez przemieszczeń w stawie barkowo – obojczykowym. Klinicznie biegli stwierdzili w związku z powyższym niewielkie ograniczenie ruchomości barku lewego bez upośledzenia sprawności kończyn górnych. W oparciu o przeprowadzone badanie i dokumentację medyczną biegli stwierdzili, że ubezpieczony jest zdolny do pracy zgodne z posiadanymi kwalifikacjami tj. kierowcy samochodu ciężarowego. Biegli wskazali jedynie, że przeciwskazaniem jest ciężka praca wymagająca dźwigania, co nie pozwala ubezpieczonemu na wykonywanie pracy w zawodzie murarza, czy pracownika fizycznego z wymienionym ograniczeniem. Analizując przedmiotową opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy specjalistów, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawcy i jego badaniem. Opinia jest spójna i logiczna oraz należy uzasadniona.

Należy podkreślić, że wnioskodawca ma wykształcenie zawodowe –murarz, ostatnio pracował jako kierowca samochodu ciężarowego, wykonywał również prace pracownika na produkcji, czy pracownika zieleni (k. 5-24 akt rentowych). Biegli wskazali, że w związku z rozpoznanymi schorzeniami u ubezpieczonego jedynym przeciwskazaniem jest zatrudnienie na stanowisku wymagającym dźwigania, co powoduje, że ubezpieczony nie może wykonywać pracy murarza, czy pracownika fizycznego związanego z tym ograniczeniem. Brak jest natomiast przeciwskażeń do wykonywania przez ubezpieczonego pracy na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego. Praca ta bowiem nie jest związana z ciężkim wysiłkiem fizycznym i dźwiganiem. Wskazać należy, że ze złożonej dokumentacji ubezpieczeniowej, wynika, że ubezpieczony jako kierowca samochodu ciężarowego był zatrudniony np. (...) SERWIS Spółka z o.o., gdzie z pewnością dziennie nie wykonywał tras przekraczając 100 km. Ponadto praca kierowcy samochodu ciężarowego to nie tylko praca w transporcie międzynarodowym. Złożona przez ubezpieczonego dokumentacja medyczna i zgłaszane przez niego dolegliwości nie wskazują również aby ubezpieczony miał jakiegokolwiek problemy natury psychicznej czy psychologicznej, które nie pozwalałyby mu na uzyskanie pozytywnego wyniku z testów psychofizycznych. Na uwagę zasługuje również fakt, że ubezpieczony chciał robić kurs na operatora koparki, co wskazuje na to, że praca w wymuszonej pozycji siedzącej nie powoduje u niego dolegliwości powodujących niemożność jej wykonywania.

Wobec braku przesłanki niezdolności do pracy Sąd na podstawie art. 477¹⁴§ 1 kpc oddalił odwołanie.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.